

พรนลิน จารุจารีต 2562: การหาตำแหน่งที่ตั้งเหมาะสมที่สุดของศูนย์รวบรวมวัตถุดิบของ
โรงงานกล้วยอบเล็บบี๋นางในจังหวัดชุมพร ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
(การจัดการเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร) สาขาการจัดการเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร
ภาควิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร ภาชานกรรมการที่ปรึกษา:
รองศาสตราจารย์พริภา องค์กรักษ์, Ph.D. 68 หน้า

กล้วยเล็บบี๋นาง เป็นกล้วยประจำท้องถิ่นภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดชุมพรที่ได้รับความนิยม
เป็นอย่างมาก เนื่องจากมีรสหวานและกลิ่นหอมเป็นเอกลักษณ์ ทางโรงงานกล้วยอบเล็บบี๋นาง ตรา
ศรีภา เป็นผู้ผลิตกล้วยอบเล็บบี๋นางในจังหวัดชุมพร ผลิตโดยกลุ่มแม่บ้านท่ามะปริง อ.หลังสวน
ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัญหาของโรงงานกรณีศึกษาด้วยแบบจำลองทางธุรกิจ เพื่อเสนอแนว
ทางแก้ไขปัญหาและหาวิธีการปรับปรุงกระบวนการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น พบว่าโรงงานควรหา
ตำแหน่งที่ตั้งศูนย์รวบรวมวัตถุดิบที่เหมาะสม เพื่อแก้ปัญหาด้านการรับวัตถุดิบ จากเดิมมีการรับซื้อ
วัตถุดิบจากพื้นที่ใกล้เคียงโรงงาน แต่เมื่อความต้องการของผู้บริโภคมีเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ทางโรงงาน
ต้องการวัตถุดิบมากขึ้นและ นอกจากนั้นเป็นการลดต้นทุนให้โรงงาน ในการขนส่งให้แก่เกษตรกร
เกษตรกรบางรายโดนกดราคาจากพ่อค้าคนกลางที่รวบรวมมา ส่งผลให้เกษตรกรไม่ยกนำวัตถุดิบ
มาขาย ทำให้โรงงานขาดแคลนวัตถุดิบได้ งานวิจัยนี้จึงคัดเลือกศูนย์ทำเลที่ตั้งรวบรวมวัตถุดิบที่
เหมาะสมโดยการสร้างแบบจำลองกำหนดการเชิงเส้นผสมจำนวนเต็ม (Mixed Integer Linear
Programming) ในการแก้ปัญหา เพื่อช่วยเลือกตัดสินใจว่าจะตั้งตำแหน่งศูนย์รวบรวมวัตถุดิบที่ใด
เพื่อให้เกิดต้นทุนโดยรวมต่ำที่สุด ในการศึกษาครั้งนี้จะคัดเลือกที่ตั้งศูนย์รวบรวมวัตถุดิบ 5 แห่ง
ภายในพื้นที่วิจัย ได้แก่ อ.พะโต๊ะ อ.ท่าแซะ อ.ทุ่งตะโก อ.ละแม อ.สวี ภายใต้ข้อจำกัดที่มี จากนั้น
วิเคราะห์ผลลัพธ์ของแบบจำลองที่สร้างขึ้น โดยใช้ฟังก์ชัน Solver ในโปรแกรม Microsoft Excel
พบว่า ตำบลพะโต๊ะเป็นศูนย์รวบรวมวัตถุดิบที่เหมาะสมในอำเภอพะโต๊ะ ตำบลรับร่อเหมาะสมเป็นศูนย์
รวบรวมวัตถุดิบในอำเภอท่าแซะ ตำบลทุ่งตะไคร้เป็นศูนย์รวบรวมวัตถุดิบในอำเภอทุ่งตะโก ตำบล
สวนแตงเป็นศูนย์รวบรวมวัตถุดิบในอำเภอละแม และตำบลนาโพธิ์เป็นศูนย์รวบรวมวัตถุดิบในอำเภอ
สวี จากผลงานวิจัยนี้พบว่าที่ตั้งศูนย์รวบรวมวัตถุดิบจะสามารถตอบสนองการจัดการปัญหาในด้าน
การจัดซื้อวัตถุดิบของทางโรงงานได้ และยังช่วยให้เกษตรกรประหยัดค่าใช้จ่ายในด้านการขนส่ง และ
มีแหล่งที่รับซื้อวัตถุดิบที่แน่นอน